

ÉGIGÉRŐ

23. évfolyam 1. szám

2019. április - Húsvét

„Fenyíts minket, Uram, de mértékkel,
ne haragodban, hogy semmivé ne tégy!”

Jer 10,24

Giotto di Bondone (1267–1337): Krisztus szenvedése – 1305
Scrovegni kápolna, Padua, Olaszország

Gyermekeinkkel kisebb korukban gyakran jártunk játszóterekre, és többször előfordult, hogy szemtanúi voltunk, amint egy-egy kisgyermek szó nélkül elvett egy lapátot vagy esetleg kisvödört a homokozóban a másik gyermektől. Ha a lapátjától megfosztott fél elég határozott és harcias egyén volt, nem adta, vagy visszavette, de olyan is akadt, aki sírni kezdett, vagy saját játékaról inkább lemondott, és elődalgott a mászókákhöz. A partvonalon diskuráló szülőknek általában kétféle reakciójuk volt erre. Az egyik csoport már a lapát elmarásának pillanatában odalépett, és kedvesen vagy nagyon határozottan rászólt a gyermekére, hogy „nem szabad elvenni szót nélkül a másik játékát”. De sokan egyetlen szót sem szóltak, látszott, hogy tudomásul vették a történeteket, de nem léptek közbe.

Egy alkalommal a sértett fél anyukája tette meg ugyanezt: rászólt az idegen kisfiúra, hogy nem szabad elvenni a lapátot (aki konkrétan kicsavarta a másik kezéből). Az érintett anyuka erre felcsattant, hogy nem úgy van az, a gyerekek nem szabad nemet mondani, mert sérül a kis lelke, és majd szépen megtanulja az élettől, hogy bizonyos helyzetekben miképpen döntsön!

„Fenyíts minket, Uram, de mértékkel, ne haragodban...”

Ahogy egy kisgyermeknek vagy nagyobb gyermeknek, kamasznak is szüksége van a „nem”-re, arra, hogy valaki megmondja neki, mi a helyes, mit szabad és mit nem, ugyanúgy nekünk is szükségünk van rá, hogy Isten így egyengesse utunkat. Megálljt parancsoljon, ha rossz felé indulunk, megengedjen, de ugyanígy meg is tiltson dolgokat, és szeretettel, de megfenyítsen, ha rosszat cselekedtünk. Ismertesse meg velünk, mi a jó és mi a rossz, és inkább előbb nemet mondjon, mint utóbb „nézze”, amint elveszünk bűneinkben. Azt gondolom, Isten így szeret és így vezet bölcsen bennünket.

A böjti időszakban különösen is lehet imádságunk ez a zsoltárvers, amikor útmutatást, eligazítást, egyértelmű irányítást várunk Istentől. Mondjon nemet, ha valamit rossznak lát. Figyelmeztessen, tiltson, sokkal inkább, mint utána mi kényszerüljünk megtanulni magunk vagy más kárán a leckét. Mert sokszor erről van szó, hogy szavainkkal, tetteinkkel másokon gázolunk át, amit talán észre sem veszünk, mert csak haladunk a saját jónak gondolt utunkon. Kérjük Urunk vezetését, sokszor nemet mondó, megálljt parancsoló vezetését! Ámen.

Keczkó Szilvia

ÖSSZEFOGÁS AZ EVANGÉLIKUS TEMPLOMÉRT

A Budakeszi Evangélikus Egyházközség rövidesen templomépítésbe kezd. A megépülő templom nem csupán a gyülekezet céljait szolgálná, hanem az itt megtartható közösségi, kulturális, zenei rendezvényekkel gazdagítaná Budakeszi, a Zsámbéki-medence és Budapest környéke életét is. Terveink megvalósításához anyagi összefogásra van szükség.

Kérjük, hogy lehetősége szerint támogassa a templom felépítését!

Irodalmi délután

Ady Endre halálának 100. évfordulóján

„De őt, a fényest, nagyszerűt, mindörökre látom.”

Amikor megérkeztünk a templomba, csak a padok felében ültek emberek. Nagyon izgultam, hogy nehogy ilyen kevesen legyünk! A feleségem megnyugtatóan, hogy én vagyok olyan besózott figura, aki miatt fél órával előbb érkezünk mindenhova. Természetesen igaza lett, mert a kezdésre megtelt a templom, egy gombostűt sem lehetett leejteni. Elkezdődött a délután, életrajzzal, versekkel, zenével.

Érzékeny lelkemet megmelengette a legfiatalabb előadó, aki a Kis karácsonyi ének című verset adta elő nagyon ügyesen. Elő kellett venni a zsebkendőmet, mert megrikkantott Katona Nóra Hanga, a kis óvodás. Minden előadó nagyon szépen adta elő a verseket, látszott a rengeteg gyakorlás és próba.

Személyes élményem is van Ady Endre verseivel kapcsolatban. Hatodik osztályba jártam, amikor az órán nem figyeltem, hanem épp az osztálytársnőmmel beszéltem meg, hogy délután mit fogunk csinálni. A tanár úr megunt a csevegésünket, és jól megbüntetett. Azt mondta, tanuljuk meg Ady egyik szerelmes versét, és a következő órán el fogjuk szavalni közösen, egyik versszakot én, másikat Judit. Nagy égis volt, eléggé zavarban voltunk, de akkor szerettem bele Ady költészetébe. A vers, amit előadtunk, ez volt: Őrizem a szemed (ezt a verset az irodalmi délutánon is hallgathattuk). Azóta nagyon-nagyon szeretem ezt a verset. Különleges helye van a szívemben.

Mindent összevetve nagyszerű élmény, méltó emlékezés volt a délután.

Simon Péter

Az alábbi módokon van erre lehetőség:

- Imádsággal
- Az Alapítvány számlájára történő átutalással*
- Téglajegy vásárlásával a Gyülekezetben *(Megkeresés esetén házhoz visszük.)*
- Csekken történő befizetéssel

***Budakeszi Evangélikus Templomért Alapítvány**

Bank: OTP BANK Budakeszi
Bankszámla: 11742348-21454033
Adószáma: 18912470-1-13
IBAN bankszámlaszám:
HU45117423482145403300000000
SWIFT kód: OTPVHUHB

Támogatását hálásan köszöni a Budakeszi Evangélikus Egyházközség és a Budakeszi Evangélikus Templomért Alapítvány.

Szárszói beszámoló

Van annak egyfajta varázsa, ahogy a bu-dahegyvidéki családok beesnek a februári szárszói hétvégére. Mindenki kikerül végre a heti rutinból, és széles mosollyal üdvözlí a többieket. Aztán jön a helykeresés, az első vacsora, és talán az esti bemutatkozással „érkezünk meg” szinte valamennyien.

Idén nagyszerű kezdeményezés volt a több család egy csapatba terelése, a közös vonások keresése, és sok móka, kacagás lett a bemutatkozás eredménye. Majd elérkezünk az első esti áhítathoz. Én mindig nagyon várom az első éneklést, az ének, a zene ereje nekem meghatározó az első és a többi éneklésnél is. Repkednek az énekek számai, ki melyik éneket szeretné a többiekkel együtt elénekelni. Aztán felemelő dolog az első éneklés után az elcsendesedés. Ahogy Pali hangja megtöri a csendet, és felkészít bennünket egy új, varázslatos dalra (*Eljöttem, hogy áldjam*), ezúttal még angolul. Együttal képek forgataga következik, amelyek az Isten tiszteletére épült számta-

lan szebbnél szebb templomot, székesegyházat mutatnak meg. A péntek este itt ér a tetőpontjára...

Szombat reggel kezdődik az elemek feltöltése. A reggeli zsongás, amit Szilvi hangja szakít meg néha, hogy mederbe terelje a napot. Aztán a reggeli áhítat énekléssel, ahol megtanulja a csapat az *Eljöttem, hogy áldjam* című dalt. Nem könnyű, de Fanni hangja biztatást ad, hogy fog ez még jobban szólni. Aztán a többi dal már egész erősen szól. Utána Benjámin biztatására egy mini focikupa meccsei indulnak, kicsik, nagyobbak és szeniorok, fiúk és lányok mérik össze tudásukat, amelyet egy délelőtti, több korosztályt szellemileg külön megmozgató vetélkedő szakít meg. A felnőtt korosztály különösen a retro szellemében elhangzó, 70-es, 80-as években készült TV-műsorok szignáljain törí a fejét, Ablak, Delta, Parabola – sokakat megmozgató időutazás. Ebédre mindenki a „helyére kerül”, és a mozgalmas délelőttöt követően jól jön az ebéd utáni csendes pihenő.

Délután sokrétű program várja az egyes korosztályokat. A kicsik kézműveskednek, apró alkotásokkal próbálják szüleiket meglepni, a nagyobbak filmet néznek egy siket családban felnevelkedő lány történetéről, míg a felnőtt korosztály egy bibliai történet feldolgozásán működik együtt *Benkőczy Péter* evangélikus lelkész koordinálásával. Nem egyszerű Péter dolga, 40 felnőttnek kell felkeltenie az érdeklődését, játékba vonnia őket, megmutatni pár órában, mi is a bibliodrámá lényege. A ráhangoló feladatok után Mária és Márta történetét dolgozzák fel a szereplők bőrébe bújva, ezzel is átgondolva különféle szerepeiket a családban. A budahegyvidéki csapatnak azonban szárnyal a fantáziája, és továbbfűzi a történetet. Vajon a testvérek drámáját még kik láhták, akiket a Biblia nem említ? Esetleg ott volt a lányokkal testvérük, Lázár is? Vagy végigkísérték az eseményeket a szomszédos házakban lakók is, esetleg egy Betániába tévedő vándor, egy ott állomásozó római katona, vagy Jézus tanítványai közül páran? Mindezeket nem tudják, de elképzelik, tovább gondolják, és szerepeikhez mérten eljátsszák az ott zajló eseményeket.

És jön az esti áhítat. Az éneklés lélekemelő, a gitárok, a dob és az ének hangjai egymásra hangolódnak. Ilyenkor jó lenne egy kicsit megállítani az időt... De ha ez nem is sikerül, biztosan könnyebb lesz így feltöltődve kezdeni a következő hetet. Majd jön az elcsendesedés újra, Beni vezet el minket közös ima kertében csodás emberi pillanatok sorozatához.

Vasárnap reggel keresi mindenki a beszélgetőpartnert, élménymegosztás korosztályonként, ki csevegve, ki telefonon, ki a másik kisgyermekért kiáltva, keresve őt, hiszen lassan elválnak útjaik. Reggeli után a focikupa második felvonása, hatalmasat küzdő lányok, két technikás fiú csapat és egy hajszállal diadalmaskodó szenior alakulat. Lezárásként egy felemelő, gyermekeket is alaposan megmozgató istentisztelet (elvezett a Pali bácsi sapkája), és az énekek ereje az estihez képest nem lankad: Valami véget ér, kezdődik más talán...

dr. Lengyel Attila

EGYHÁZUNK ÉS GYÜLEKEZETÜNK JAVÁT SZOLGÁLÓ 1+1 SZÁZALÉK

Szeretettel kérjük idén is gyülekezetünk tagjait

– megköszönve a korábbi évek felajánlásait –, hogy személyi jövedelemadójuk (SZJA)

egyik 1 %-át a Magyarországi Evangélikus Egyház (technikai szám: 0035),

(aki tavaly nyilatkozott, most nem kell megtennie)

másik 1 %-át a Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány

(adószám: 18077397-1-43) részére ajánlják fel.

Mint tudjuk, ez nem jelent a felajánlónak többlet anyagi terhet, azonban egyházunk és gyülekezetünk költségvetésének jelentékeny forrását képezi, és hitéleti tevékenységét nagymértékben segíti.

Kőszeghy Tamásné, Mária néni

– INTERJÚ –

Február 23-án ünnepelte 80. születésnapját Kőszeghy Tamásné, Mária néni, aki lelkipásztor férjével együtt hosszú éveken át hűségesen szolgálta Isten ügyét, és hirdette az ígét gyülekezetünkben. 24-én, vasárnap köszöntöttük őt e jeles évfordulón, és kérdeztük életéről, emlékeiről, az általunk „hősi” korszakként számon tartott Tartsay Vilmos utcai időszakról.

– *Hogyan tudná néhány mondatban összefoglalni az életútját? Honnan származik? Milyen főbb események voltak az életében?*

– Alföldi származású vagyok édesapám révén, aki békéscsabai, és én is ott születtem, majd nem messze, Kondoroson éltem le életem első húsz évét. Édesanyám Vas megyéből származott.

Sajnos hamar elveszítettem szüleimet. Édesanyámat már a születésemkor, édesapámat pedig 20 éves koromban. De ettől a nehézségtől függetlenül nem éreztem magányosnak magamat. Sőt inkább úgy gondoltam, hogy az Isten körülölel engem szerető emberekkel.

Magyar-történelem szakos tanárnak készültem, és isteni csoda révén bekerülhettem az egyetemre. Abban az időben ez egyáltalán nem volt egyértelmű, mert X-es voltam. Az annyit jelentett, hogy garantáltan nem vettek volna fel, de utolsó pillanatban egy protektor által bekerülhettem. Szegeden végeztem el a magyar-történelem szakot, majd tanítottam kilenc évig Pilisszántón.

Közben férjhez mentem Tamáshoz, és Pestről jártam ki, majd megszületett három

gyerekünk. Azért nem kaptam eleinte a fővárosban állást, mert papnéként közölték, hogy ez a szocializmusra káros lenne. De aztán szintén egy protektor, egy jó ember segítségével kerültem be Pestre a Mester utcába, ahol később igazgatóhelyettesként is dolgoztam hat évet.

Tamás közben mint püspöki titkár dolgozott először Vető Lajos, majd Ottlyk Ernő mellett. Onnan ment át aztán Budahegyvidékre, ahol elkezdte a tényleges szolgálatát.

Talán már a Tartsay Vilmos utcában voltunk, amikor engem meghívtak a Máriaremete-Hidegkúti Ökumenikus Általános Iskola igazgatójának. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy a semmiből alapított nagyszerű iskolának én lehettem az első igazgatója. Ez nagyon kedves időszak volt számomra, és innen mentem nyugdíjba. De nem ért véget a pályafutásom, mert még tíz évig tanítottam a Deák téren. Elvégeztem a teológiát, és Szebik püspök úr diakónus lelkésszé szentelt. És így hittant és történelmet taníthattam az evangélikus iskolában.

– *Hogy emlékszik vissza a Tartsay Vilmos utcában zajló gyülekezeti életre?*

– Elsősorban a gyermekek számára tartottam hittan foglalkozást, férjem pedig a konfirmációs felkészítést végezte. Havonta egyszer szerveztünk gyermek-szeretevendégségeket is, amelyek közül az első nagyon emlékezetes maradt számomra. A Tartsayban volt egy kisterem, ahol ezek az alkalmak voltak, és olyannyira megtelt a terem, hogy szinte lépni sem lehetett.

Karácsonykor is volt szeretetvendégség, amire mindig készültünk valamilyen műsorral. Néha-néha elmentünk kirándulni. Volt, hogy levittem őket Máriafürdőre, onnan átmentünk Keszthelyre és hasonló kiruccanásaink voltak. Tehát főleg a gyerekmunkában működtem itt.

De mienk volt Hűvösvölgy és Budakeszi is. Mindkét filiát nagyon szerettük. Hűvösvölgyben volt ugye az iskola, amelyet említettem, ahova a gyülekezet hatására kerülhettem.

Budakeszin pedig időnként prédikáltam is. Látogattam sokat, kikértem a helyi katolikus iskolából az evangélikusok névsorát, és elkezdhettem hittant tanítani néhány gyermeknek. Van egy női kör Budakeszin, amit a mai napig én vezetek.

- Ha egy emléket kellene választania, akkor melyik a legkedvesebb ebből az időszakból?

- A sok közül talán az, amikor a gyerekbibliakörös csoporttal közvetlen karácsony előtti napokban mentünk olyan emberekhez, akik nem tudtak már eljönni az istentiszteletre. Többek között a Mihályi testvérek is jöttek minden alkalommal. Például volt két vak hölgy, akik nem tudtak eljönni, és elmentünk hozzájuk. De elmentünk a Márvány utcai diakonisszákhoz is és Ordass püspöknek az özvegyéhez is. Vittünk egy kis műsort. Az egyik gyerek szavalt, az egész társaság énekelt, egy gyerek felolvasta a karácsonyi ígét. Nagyon élvezték. Még most is többször felelegetik ezeket az időket. Ez egy nagyon szép szolgálat volt, Tamástól kaptam mindig a neveket, hogy kiket lenne jó meglátogatni.

Emlékszem, hogy az ötlet onnan jött, amikor Deák térre jártak a gyerekeink, mi még nem voltunk Hegyvidéken, és Gadó Pali bácsi szedte össze a gyermekeinket és más gyermekeket, hogy szeretetotthonokba eljussanak, és karácsonykor vigyenek egy kis műsort. Aztán ezt az ötletet meghonosítottuk, és így volt alkalmunk a gyerekekkel erre a szép szolgálatra Hegyvidéken is. Ezt aztán a hűvösvölgyi ökumenikus iskolában is megvalósítottuk, ugyanis az osztályok mentek műsort adni együttesen szeretetotthonokban. Számomra ez a szolgálat volt a legemlékezetesebb.

Nagyon megható volt számomra, hogy ennyien eljöttek erre a születésnap ünnepelésre. Nem igazán szerettük korábban, ha ünnepelnek minket, de azt gondolom, hogy arra a szeretetre, ami ilyenkor körbeveszi az embert, szükségünk van. Hogy ne csak szomorú ünnepeken, hanem örömepekkor is tudjunk egymással lenni és együtt örvezni. Köszönöm.

Szemerei Benjamin

Presbiteri hétvége Albertirsán

A neves teológus, természettudós, Tessedik Sámuel szülőhelyén, az alberti evangélikus vendégházban gyűlt össze gyülekezetünk presbitériuma 2019. január 11-én, péntek estétől vasárnap délig. A program összeállítását és a szervezést a Keczkó házaspár végezte. A presbiterek közel teljes létszámmal megjelentek, bár sajnos betegség miatt néhányuknak szombat este haza kellett utazniuk.

„Hogyan érkeztél, mit hoztál magaddal?”

– szölt a program első esti kérdése, amelyet családias körben beszélünk meg. Több kérdésre a következő napok programjai adtak választ. A napok áhitattal kezdődtek és végződtek. Szombat délelőtt presbiteri ülésre került sor, ahol az időkeret szorítása nélkül tudtuk megbeszélni az aktuális kérdéseket. Meghallgattuk a beszámolót az előző időszakról, értékeltük azokat, majd a terveket, felelősöket hallgattuk meg a következő programokról. A reggelit és vacsorát helyben készítettük, de a szombati ebéd – kiadós séta után – az Aranypatkó csárdában volt, ahol a Szabó házaspár is csatlakozott a csoporthoz.

A Dr. Szabó Lajos és Szabóné Mátrai Marianna házaspáros tandem – akik régóta a gyülekezet lelki-szellemi patrónusai – tartotta a délutáni igen színvonalas, mély lelkiségű programot: **„Isten kiválasztott embere vagyok – elhívás, próbatétel, karizma, felelősség”** címmel. Van-e hívásom Istentől, van-e elhívásom a presbiteri szolgálatra? Hogyan történt ez, miből ismertük fel: ige, személy, esemény által? Mindehhez próbatétel társul. Megpróbáltatunk, milyen erők vagyunk a hitben, az elhívástudatban. Erről a kérdéskörrel a rektor úr beszélt, és különféle fotók kiválasztása révén önismereti beszélgetést is indított.

Mariann a karizmákról, a Lélek gyümölcseiről tartott előadást a Galata levél alapján. Elmondta, hogy fel kell ismernünk Istennek ezeket az ajándékait és élni vele. Ez teszi élővé a gyülekezetet, melyben a presbitereknek fontos szerepe van. Ehhez kapcsolódott a felelősségről szóló rész, ahol az egyes sárga, piros, kék és zöld sarkokba terelődött résztvevőknek találni kellett va-

Rajzok: Szák Kocsis Pál

lakit, akivel egy-egy aktuális kérdést, feladatot beszélhetek meg.

Az este közös, immár felszabadultabb, kötetlen beszélgetéssel folytatódott.

Vasárnap reggeli után az étkezőt kápolnává alakítottuk át, ahol úrvacsorás istentiszteletünk kezdődött. *Keczkó Pál* esperes lelkész hirdetett igét Ézs 48-ból: „**mostantól fogva új dolgokat hirdetek neked, rejtett dolgokat, melyekről még nem tudsz... megolvasztottalak, mint az ezüstöt, a nyomorúság kohójában próbára tettelek...**” Beszél a prériyúkók közé került sas példájáról, amely a magasba vágyott. És arról, hogy a presbitérium nemcsak egy grémium, hanem közösség kell, hogy legyen.

Ezzel az emelkedett gondolattal záródott e rövid hétvége, mely nemcsak érzelmileg, de testvériségben és spirituálisan is sok ajándékot adott számunkra.

Szák Kocsis Pál

VISSZAPILLANTÓ

Az Égigérő legutóbbi, 2018. évi adventi számának megjelenése óta történt fontosabb gyülekezeti eseményekről rövid összefoglalást adunk olvasóinknak.

December 4-én adventi áhítaton *Hokker Zsolt*, a budafoki gyülekezet lelkésze, 11-én *Horváth-Hegyi Olivér* szentendrei lelkész volt az igehirdető. 4-én *Németh Sándor* orgonajátékát és *Eredics Béla* énekét, 11-én *Tabajdi Ádám* orgonajátékát hallgathattuk. Az első áhítatot követő szeretetvendégségen a budakeszi és dunakeszi testvérgyülekezet tagjait is köszöntöttük körünkben.

December 8-án a XII. kerületi Önkormányzat székháza melletti téren az idei konfirmándus csoport szép énekét hallgattuk. Ezt követően adventi gyertyagyújtáson közösen mondtuk el Miatyánk imádságunkat, majd *Keczkó Pál* áldotta meg az összegyűlteket.

December 16-án elhelyeztük kivilágított, különösen is szép betlehemünket az Isten-

hegyi út, Németvölgyi út és Böszörményi út sarkán lévő Turul-emlékmű közelében, ezzel is hirdetve az arra járóknak Megváltónk születésének ünnepét.

December 16-án délután *Bárd Judit* és *Szűcs Dániel* vezényletével a VME Vass Lajos kórus adott templomunkban adventi koncertet.

December 22-én karácsonyi szeretetvendégségen a gyülekezet fiataljai énekekkel és egy idézetcsokkal készültek. Két fiatal testvérünk a gyülekezeti teremben a gyermekeknek adott külön műsort. Ezalatt a felnőttek a templomban az énekkar szép műsorát hallgatták, majd megtekintettük az amatőr színtársulat nagyszerű előadását.

A december 30-án tartott óévbúcsúztatón gyülekezetünk fiatalabb korosztálya vett részt. Az összejevetelen mintegy harmincan voltak, a vetélkedőt *Szemerei Benjamin* és felesége szervezték a fiataloknak.

**A 2019. január 20. és 27. között tartott bu-
dahegyvidéki ökumenikus imahéten az
evangélikus, református és katolikus gyü-
lekezetek lelkészei és hívei vettek részt.**

A nyitó alkalom Kék Golyó utcai templo-
munkban volt, ahol *dr. Gájer László* római ka-
tolikus lelkész, egyetemi tanár, csütörtökön
a Táltos utcai katolikus templomban *Keczkó
Pál* hirdette Isten ígését. Minden alkalmat
szeretetvendégség követett, ahol a külön-
böző vallású, de valamennyien keresztény
hitet valló hegyvidékiek találkoztak és be-
szélgethettek egymással és a lelkészekkel.

**Január 28-án Keresztyén Értelmiségi Fó-
rumon Kondor Péter**, a Déli Egyházkerület
püspöke *Boldogság - töredékes vagy egész?*
címmel a Hegyi Beszéd boldog-mondásairól
tartott evangélizációs előadást.

**A gyülekezet fiatal családjainak téli talál-
kozája - 92 résztvevővel - február 8-10.
között Balatonszárszón volt**, ahol *Benkőczy
Péter* kőbányai lelkész tartott bibliadráma
keretbe foglalt előadást. A gyermekek és
ifjúság számára tartott külön program gazdája
Szemerei Benjamin hatodéves teológus és
felesége, *Baitner Fanni*, valamint *Mihályi
Kata* elsőéves teológusunk voltak. Vidám
játékok és balatonparti séták tették szí-
nessé a találkozót. Áhítatok és vasárnapi
istentiszteletet lelkészeink tartottak.

**Február 5-én keddi bibliaórán Seregi
László** közgazdász, gyülekezetünk hűséges
tagja **tartott vetített képes beszámolót
spanyolországi „El Camino” útjáról**, amit
33 nap alatt járt végig. A színes előadást
32-en nagy érdeklődéssel hallgattuk meg.

**Február 17-én zenés áhítaton Szilágyi
Gyula** orgonaművész **ibériai, németalföl-
di és közép-európai szerzők ritkán hall-
ható műveit adta elő**. Igehirdetéssel *Keczkó
Szilvia* szolgált.

**Február 24-én a vasárnapi istentisztelet
keretében Keczkó Pál és dr. Vidovszky Ist-
ván** felügyelő a gyülekezet tagjai és barátai
nevében **80. születésnapján köszöntötték
Kószeghy Tamásné Réti Mária**t, gyüle-
kezetünk korábbi lelkészeének a feleségét,
megköszönve az ünnepeltnek a gyülekezet-
ben végzett sok évi áldásos szolgálatát.

**Február 25-én Keresztyén Értelmiségi Fó-
rumon dr. Kránitz Mihály** római katolikus
pap, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem
dékánja **„Ökuméné katolikus szemmel”
címmel tartott előadást**, amit beszélgetés
követett.

**Március 9-én egyházmegyei hittanver-
seny volt a budai várban, melyen - Keczkó
Pál és Keczkó Szilvia** lelkészek, *Szemerei
Benjamin* hatodéves teológus, *Tornyai Dóra*
és *Binderné Sólyom Tünde* hitoktatóink
vezetésével - **gyülekezetünk 33 hittanos
tanulója korosztályok szerint 9 csapatban
vett részt**, igen szép eredménnyel: 5-6. osz-
tályos csapatunk második helyezést ért el,
és a többiek is nagyon szépen helytálltak.

**Március 10-én a Keresztyén Értelmisé-
gi Fórum keretében volt tavaszi irodalmi
délutánunk**, melynek szerkesztője, szerve-
zője és rendezője lelkészünk, *Keczkó Szil-
via* volt. „De őt, a fényest, nagyszerűt,
mindörökre látom” összefoglaló címmel a
100 éve elhunyt Ady Endre verseiből hall-
hattunk szép összeállítást. A versmondók
között örömmel láttunk a „régiek” mellett
olyan testvéreket is, akiket az idén először
hallhattunk. A vers-csokrok között *dr. Ecse-
di Zsuzsa* zongorán Bartók Béla két művét
szólaltatta meg. Igehirdetéssel ugyancsak
Keczkó Szilvia szolgált.

Összeállította: Kézdy Pál

GYÜLEKEZETI PROGRAMOK 2019. ÁPRILIS – JÚNIUS

2019. ÁPRILIS

április 2. kedd 18:00
Böjti zenés áhítat

április 9. kedd 18:00
Böjti zenés áhítat

április 14. VIRÁGVASÁRNAP
10:00 Istentisztelet

április 18. NAGYCSÜTÖRTÖK
18:00 Istentisztelet
19:00 Páska vacsora az ifjúságnak

április 19. NAGYPÉNTEK
10:00 Istentisztelet
18:00 Passióolvasás

április 21. HÚSVÉTVASÁRNAP
05:00 Hajnali istentisztelet
10:00 Istentisztelet

április 22. HÚSVÉTHÉTFŐ
10:00 Istentisztelet

április 26-29. péntek-hétfő
Schrobenhauseni konfirmandusok
fogadása

április 29. hétfő 18:30
Keresztyén Értelmiségi Fórum

2019. MÁJUS

május 10-12. péntek-vasárnap
Családos és ifjúsági kirándulás

május 12. vasárnap
Cantate vasárnap

május 27. hétfő 18:30
Keresztyén Értelmiségi Fórum

május 30. csütörtök 18:00
Mennybemenetel ünnepe - istentisztelet

2019. JÚNIUS

június 1. szombat
Gyülekezeti buszos kirándulás

június 9. PÜNKÖSDVASÁRNAP
10:00 Istentisztelet

június 10. PÜNKÖSDHÉTFŐ
10:00 Tanévzáró istentisztelet
és kerti összejövétel

2019. AUGUSZTUS 27-31.
Gyülekezeti társas utazás Délkelet-
Magyarországra vagy Szerémségbe.
*Köszönettel vesszük a visszajelzéseket
az úticél kiválasztásával kapcsolatban!*

BUDAHEGYVIDÉKI NYÁRI PROGRAMOK

2019. június 21-23.

NYÁRI GYÜLEKEZETI HÉTVEGE RÉVFÜLÖPÖN

2019. július 10-14.

IFJÚSÁGI TÁBOR NAGYVELEGEN, A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

2019. július 14-19.

GYERMEKTÁBOR NAGYVELEGEN A KASTÉLYBAN

2019. augusztus 18-24.

KERÉKPÁRTÚRA

2019. augusztus 30. - szeptember 1.

ÉNEKKARI HÉTVEGE VÁRGESZTESEN

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet:

A hónap első vasárnapján 11.15-kor

Zenés istentisztelet:

A hónap 3. vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR

A vasárnapi 10.00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)

Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus (az alagsori próbateremben)

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

a hónap második csütörtökén 19.00 órákor családi otthonokban

A konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak
pénteken 16.30 órákor

Konfirmációi előkészítés
csütörtökön 16.00 órákor

HÁZASPÁROS KÖR

minden hónap 4. csütörtökén 19.30 órákor családotknál

BABA-MAMA KÖR

Minden hónap 2. és 4. péntekén 10.00 órákor az alagsori kisteremben

HITTANÓRÁK

(Gyülekezeti központ)
Hétfőn 17.00 órákor óvodások és kisiskolások részére.

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.

Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460

E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.